

LXXIV.

Forflag til Lov

om

Omskrivning fra Rigsmønt til Kronemønt af Postvæsenet vedkommende Betalinger.

(Forelagt af Indenrigsministeren (Tobiesen) i Folketinget den 29de Januar 1875).

Bed Omsætningen fra Rigsmønt til Kronemønt af de i Postloven af 7de Januar 1871 § 12 omhandlede Betalinger for Postforsendelser bringes den i Møntloven af 23de Mai 1873 § 18 2det Stykke indeholdte Bestemmelse ikke til Anvendelse, men de enkelte Portotaxter omskrives i Overensstemmelse med Reglerne i 1ste Stykke af den nævnte Paragraf i Møntloven. Foranstaaende Bestemmelse træder i Kraft den 1ste Januar 1875, forsaavidt angaar den i Postlovens § 12 Lit. f. 1 fastsatte Betaling for Befordring og Udlevering eller Omdeling af Tidender og Tidsskrifter.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

§ 18 i Møntloven af 23de Mai 1873 gaar ud fra, at alle ved Lov i Rigsmønt givne Betalingsbestemmelser blive bestaaende, indtil de ved Lov forandres. Da Betalingerne fra den Tid, den nye Regningsenhed indføres, imidlertid skulle udredes i den nye Mønt, har den nævnte Paragraf i sit første Stykke givet Hovedreglen for, hvorledes den enkelte Betaling bliver at udrede. Der er derhos i Paragrafens 2det Stykke tilføjet, at, forsaavidt en Betaling er bestemt saaledes, at det er ved en Multiplikation af et Beløb i Rigsmønt eller ved en Sammenlægning af flere saadanne Beløb, at den Betaling kommer ud, som efter Rejsforholdets Bestaaffenhed skal udredes under Gæd, bliver Betalingens Hovedsum at udregne efter den gamle Møntberegning, inden Omsætningen til den nye Mønt foretages efter Paragrafens Hovedregel. Denne sidste Regel, hvis Motiv har været at reducere det ved Møntforandringen for den private Kreditor saavel som for Staten ved Opbeholden af lovbestemte Afgifter foranledigede Tab til det mindst Mulige, finder ogsaa Anvendelse paa Portotaxternes Beregning efter de i Postloven af 7de Januar 1871 § 12 indeholdte Bestemmelser.

Naar man, som Tilfældet har været med Møntloven, ogsaa forsaavidt angaar Udredelsen af de lovbestemte Afgifter til Staten, har villet indskrænke sig til at give en almindelig, samtlige de forskjellige herhen hørende Forhold omfattende Regel, maa det erkjendes, at denne ikke kunde formuleres paa anden

Maade, end fket er ved Møntlovens § 18. Men det lader sig ikke bølge, at en saadan Ordning vil virke hæmmende for det nye Møntsystem's Gjennemførelse, og dette gjælder navnlig, forsaavidt Ordningen vedrører de i Postloven af 7de Januar 1871 § 12 fastsatte Betalinger. Medens det nemlig i Reglen ifkun er enkelte Klasser af Landets Befolkning, i hvis Lod det falder at sætte sig ind i de Regler, der gjælder med Hensyn til Erlægningen af Afgifter som Løb, Rejsportaler og deslige, hvilke derhos som oftest udregnes af vedkommende offentlige Funktionærer, ere de postalske Forhold derimod af den Bestaaffenhed, at den langt overveiende Del af Befolkningen er nødsaget til selv at anvende de Forskrifter, hvorefter de postalske Afgifter opkræves. Saa godt som Alle og Enhver ville altsaa, til Skade for det nye Møntsystem's Gjennemførelse, af Hensyn til Postlovgivningen vedblivende være opfordrede til stadig at rekvirere til det gamle Møntsystem. En saadan Ordning bør derfor søges undgaaet, og det saa meget mere, som det kan forudses, at samme tillige, naar Befolkningen har gjort sig fortrolig med det nye Møntsystem og dens Bevidsthed om den ældre Møntordning er i Færd med at forsvinde, vil give Anledning til idelige Misforstaaelser af Reglerne om Betalingen for Postforsendelser og fremkalde Besværinger herover, som Administrationen ikke vil se sig i Stand til at afhjælpe.

3 Erkjendelse af, at Afgifter bør ansættes